

Motion 2313: Arbetsrättsliga kunskaper i gymnasieskolan

Många unga utnyttjas på arbetsmarknaden och har otrygga anställningar. Samtidigt är det denna grupp som har sämst kunskap om sina rättigheter. Gymnasieelevers kunskaper om sina rättigheter på arbetsmarknaden, kollektivavtal och hur facket fungerar har minskat. Många upplever att skolan inte förbereder inför arbetslivet.

Minst kunskap om arbetsmarknaden visar det sig att de som går på de yrkesförberedande programmen får. Med bristande kunskaper om fackliga rättigheter, skyldigheter och arbetsmiljöfrågor är vi alla sämre rustade för arbetslivet och det är svårare att stå på sig för bättre arbetsvillkor. Risken för att utnyttjas på jobbet ökar med bristande kunskap. I förlängningen kommer denna bristande kunskap få en avgörande betydelse för såväl enskilda personer som hela den svenska arbetsmarknaden i sin helhet.

Det kan faktiskt vara en fråga om liv och död. År 2022 dog 40 personer i arbetsplatsolyckor. Genom att prioritera arbetsmiljökunskapen förebygger vi arbetsplatsolyckor. Ingen ska behöva dö på jobbet.

Det är viktigt att veta om sina rättigheter och skyldigheter på arbetsmarknaden för att undvika svårigheter. I svensk skola ingår det inte längre att ge elever kunskap om kollektivavtal, arbetslöshetsförsäkringar eller arbetsmiljöfrågor. Fackföreningar bedriver på många håll ett omfattande arbete för att sprida kunskap om arbetstagares rättigheter. Att ta tillvara på deras kunskap och ge den till gymnasieelever är avgörande för att unga vuxna ska känna sig trygga med vad som gäller på arbetsplatsen.

Men alla nås inte av den här kunskapen. För att säkerställa att alla gymnasieelever är rustade med goda kunskaper om sina rättigheter och arbetsmarknaden borde arbetsrättsliga kunskaper ingå i gymnasiet. Det borde vara obligatoriskt.

I Sverige har den svenska modellen på arbetsmarknaden tjänat såväl arbetstagare som arbetsgivare mycket väl. För att den ska fortsätta fungera på ett bra sätt krävs kunskap på både arbetsgivar- som arbetstagarsidan. Det krävs därför en förändring. Det borde i framtiden vara obligatoriskt att under gymnasietiden få grundläggande kunskap om arbetslivet och arbetsrättsliga frågor.

Så får alla elever veta sina rättigheter och skyldigheter. Så stärker vi också den svenska modellen.

Mot anledning av ovanstående yrkar jag:

Att Linköpings arbetarekommun bifaller motionen om att arbetsrättsliga kunskaper ska bli obligatoriska i gymnasieskolan

Att Linköpings arbetarekommun antar motionen som sin egen och sänder den vidare till partikongressen

Eva Lindh

Motionssvar 2313: Arbetsrättsliga kunskaper i gymnasieskolan

Kunskap är makt. Det gäller också på arbetsmarknaden. En förutsättning för att kunna hävda sina rättigheter är att först känna till dem. Som motionären lyfter upp är det de elever som först ska ut och heltidsarbeta som har sämst kunskaper om sina rättigheter och skyldigheter på arbetsmarknaden.

Alla elever på gymnasieskolan läser gymnasiegemensamma ämnen. På yrkesprogrammen är dock flera av dessa kurser kortare än på de studieförberedande programmen. Exempelvis läser yrkesprogrammen kursen ”Samhällskunskap 1a1” som är 50 gymnasiepoäng, medan de studieförberedande programmen läser kursen ”Samhällskunskap 1b” som är 100 gymnasiepoäng.

Båda kurserna ska dock omfatta ”arbetsmarknad, arbetsrätt och arbetsmiljö. Arbetsmarknadens parter, deras olika roller och betydelse för samhällsutvecklingen.”

Den SD-styrda regeringen har dock beslutat att stryka detta stycke från den nya ämnesplanen som börjar gälla 2025. Det är en oroväckande utveckling som inte kan tolkas på annat sätt än att man önskar elever med sämre kunskaper om arbetsmarknaden i allmänhet och löntagarnas rättigheter i synnerhet.

Styrelsen tycker att det är ett utmärkt förslag att ta tillvara på fackföreningarnas kunskaper på området. Samtidigt måste det vara tydligt att det är skolan – inte fackföreningarna – som har det yttersta ansvaret för att eleverna rustas inför arbetslivet. Det ansvaret ska inte skolan kunna skjuta ifrån sig.

Med anledning av ovanstående föreslår arbetarekommunens styrelse representantskapet

Att bifalla motionen

Styrelsens föredragande: Jonatan Hermansson

Motion 2314: AI-tjänster i Linköpings skolor

Nya AI-tjänster som ChatGPT har gjort det betydligt enklare för elever att fuska när de får olika typer av inlämningsuppgifter och texter som de får arbeta med hemma. Tjänsterna blir dessutom hela tiden smartare, lättare att använda och mer tillgängliga för eleverna. Redan nu har flera fall av fusk upptäckts på universitet och högskolor runt om i landet och det förekommer sannolikt också i grundskolan och gymnasiet.

Även tidigare har risken för fusk varit hög när det gällt just inlämningsuppgifter och hemarbete, men ChatGPT och liknande tjänster sänker trösklarna ytterligare.

Just därför har Skolverket gått ut med rekommendationer om att hemuppgifter bör undvikas. Det finns dock vissa kursmål i gymnasiet som är svåra att uppnå utan någon form av självständiga inlämningsuppgifter, till exempel när det gäller informationssökning och källhantering. Dessutom bygger gymnasiearbetet till stora delar på självständigt arbete som skolan har begränsade möjligheter att kontrollera.

På grund av detta vore det bra om Linköpings kommun som skolhuvudman på lokal nivå kunde kartlägga problemets omfattning och ta fram tydliga riktlinjer för hur fusk relaterat till olika AI-tjänster ska motarbetas inom den kommunala skolan, inte minst när det gäller gymnasiearbetet.

Med anledning av ovanstående yrkar vi:

Att Socialdemokraterna i Linköping ska verka för att utreda hur de kommunala skolorna idag arbetar med inlämningsuppgifter och var riskerna för fusk genom AI-tjänster är som störst.

Att Socialdemokraterna i Linköping ska verka för att ta fram gemensamma riktlinjer för hur hemarbete och inlämningsuppgifter ska hanteras inom de kommunala skolorna.

Att Socialdemokraterna i Linköping ska verka för att Linköpings utbildningsförvaltning tar fram riktlinjer för hur gymnasiearbetet ska hanteras inom de kommunala skolorna för att minska risken för fusk genom användning av AI-tjänster.

S-föreningen Forum

Motionssvar 2314: AI-tjänster i Linköpings skolor

Den här motionen lyfter ett angeläget men också komplicerat ämne. Fusket i skolan har alltid förekommit, men med utvecklingen av lättillgängliga AI-verktyg blir möjligheterna till fusk fler samtidigt som fusket blir svårare att upptäcka för skolan.

Förr kanske elever tog hjälp av föräldrar, syskon, en vän, kopierade texter från internet eller liknande. Idag har allt detta fått konkurrens av artificiell intelligens (AI). Chatroboten Chat GPT har fått stor spridning bland såväl unga som gamla.

Den snabba utvecklingen som innebär att artificiell intelligens genomsyrar allt fler delar av vårt samhälle kommer ställa oss inför en rad etiska och praktiska problem, så även inom skolan. Arbetarekommunens styrelse delar motionärens ambition om att ta ett samlat grepp kring dessa frågor, men ifrågasätter om det verkligen är en fråga för den kommunala förvaltningen. Eftersom detta rör innehållet i undervisningen ser styrelsen snarare att detta är en fråga för skolans rektor och för den nationella nivån. För i första hand bör detta utredas och hållas samman på nationellt plan.

Idag arbetar Skolverket exempelvis med bevakning, utbildning och underlag till skolpersonal och skolledare när det gäller AI. Enligt Skolverket ska alla skolor exempelvis ha ordningsregler med tydliga rutiner och disciplinära åtgärder som ska vidtas om en elev fuskar. När det kommer till inlämningsuppgifter är Skolverkets rekommendationer att inte använda sig av inlämningsuppgifter som är betygsgrundande, om man som lärare bedömer att man inte kan säkerställa tillförlitligheten i innehållet. Dock är inlämningsuppgifter som övning fortfarande ett skolmoment som bör användas.

I väntan på ytterligare inriktningar från Skolverket ser arbetarekommunens styrelse det som viktigt att skolorna uppmuntras till dialog om detta bland sina medarbetare. Om elever väljer att använda sig av AI, hur kan elever, så väl som lärare, på ett etiskt och ansvarsfullt sätt då använda sig utav det?

Med anledning av ovanstående föreslår arbetarekommunens styrelse representantskapet

Att avslå motionen

Styrelsens föredragande: Tanja Mitic

Motion 2315: Kommunal sommarskola för utsatta barn

I en artikel i Dagens Nyheter (230627) beskrivs den ambitiösa sommarskola som rektorn Linnea Lindquist på eget bevåg anordnat för 300 elever i förorten Hammarkullen i Göteborg. Målgruppen är lågstadielever med annat modersmål än svenska och genom att erbjuda barnen sommarskola i sex veckor fördjupas deras språkkunskaper i stället för att förfalla under sommarlovet. Dessutom ingår simskola. Enligt artikeln är budgeten för samtliga delar 3,5 miljoner kronor och pengarna kommer från en privat stiftelse. Samma elevgrupp finns även i Linköping och en välorganiserad sommarskola med fokus på de lägre skolåldrarna skulle säkert kunna göra stor nytta även här och vara ett konkret sätt att befästa och stärka språkkunskaper och förbättra integrationen.

Med anledning av ovanstående yrkar vi:

Att Socialdemokraterna i Linköping ska verka för att Linköpings kommun utreder hur en lokal sommarskola för de eleverna med störst behov av stärkt språk och integration skulle kunna se ut och organiseras.

Att Socialdemokraterna i Linköping ska verka för att frågan om hur sommarskolor för lågstadielever i utsatta stadsdelar kan se ut och organiseras utreds även på nationell nivå.

S-föreningen Forum

Motionssvar 2315: Kommunal sommarskola för utsatta barn

Arbetarekommunens styrelse tackar för en motion i ett viktigt ämne. Sommarskola är ett bra och beprövat verktyg för att ge elever möjligheter att komplettera och underhålla sina kunskaper under lovet. Linköping erbjuder idag sommarskola. I vissa fall erbjuder Linköpings skolor sommarskola till elever i yngre åldrar redan idag, men då ofta i något enskilt ämne såsom simning och det bygger på lokala initiativ från skolledningen. I första hand erbjuds sommarskola till elever i årskurs 9 som behöver komplettera sina betyg inför gymnasiet. Den verksamheten är viktig, men alla tjänar på att insatser sätts in så tidigt som möjligt. Att också erbjuda sommarskola redan i lågstadiet skulle bidra till att lägga en bättre grund för elever med exempelvis stora behov av ökade språkkunskaper.

En utredning om ett bredare införande av sommarskola för elever även i lägre åldrar behöver belysa en rad komplicerande faktorer. En viktig sådan är hur bemanning med behöriga lärare ska klaras under sommarledigheten. En annan är hur insatsen kan organiseras så att så många som möjligt i målgruppen faktiskt deltar. Med detta sagt ser arbetarekommunens styrelse positivt på förslaget och ser ett stort värde i att sommarskola för barn i yngre åldrar lyfts upp på agendan.

Med anledning av ovanstående föreslår arbetarekommunens styrelse representantskapet

Att bifalla motionen i sin helhet

Styrelsens föredragande: Elias Aguirre

Motion 2316: Framtidens studiemedel

Samhället står under de kommande åren inför stora utmaningar. Vi kan se hur det saknas personal inom välfärden och hur digitalisering samt automatisering omstöper arbetsmarknaden. Samtidigt ställs det allt högre utbildningskrav. Studiemedelssystemet kan spela en avgörande roll som en av lösningarna på de utmaningar vi ser, men då krävs förändringar.

Dagens studiemedelssystem är inte anpassat för att arbetstagare kan behöva omskola sig vid flertalet tillfällen under sitt yrkesliv. Vi har heller inte gjort tillräckligt för att säkerställa att alla har reella möjligheter att ta del av eftergymnasial utbildning.

Förändringarna i studiemedelssystemet bör ur ett socialdemokratiskt perspektiv ses som önskvärda investeringar för att upprätthålla vår välfärd i hela landet, samtidigt som vi säkerställer att alla har likvärdiga möjligheter att ta del av eftergymnasial utbildning.

En höjning av studiemedlet

En av grundpelarna i det socialdemokratiska samhällsbygget är tillgången till högre utbildning. En människas socioekonomiska bakgrund ska inte styra möjligheten att studera en eftergymnasial utbildning. Det är ett tufft ekonomiskt läge för många och detta gäller inte minst studenter. Idag går studenter back med flera hundratals kronor varje månad, något som hindrar de som inte kan låna pengar av familjen för att studera. Om vi inte agerar idag och höjer studiemedlet kommer snedrekryteringen av studenter till högre utbildning att bli än värre, det är dags för en höjning av bidragsdelen i studiemedlet.

Separera bidrag och lån i antal veckor med studiemedel

Varje student har 240 veckor med studiemedel i sitt liv, sen är det slut. Idag kan en student välja att enbart nyttja bidragsdelen i sitt studiemedel, men en student kan inte välja att nyttja enbart lånedelen. Detta resulterar i att studenten som kanske valt att bo hemma eller sparat undan pengar för att klara sig på enbart bidragsdelen inte kan nyttja en lika stor del av studiemedlet. CSN ska inte straffa de studenter som under en tid valt att leva extra knapert, det är hög tid att separera bidraget och lånet.

Utöka antal veckor med studiemedel

Eftergymnasiala utbildningar blir allt längre. Nyligen utökades läkarprogrammet till 240 veckors studier. Det innebär att om en läkarstudent någon gång i sitt liv har läst en sommarkurs eller bytt från ett program till läkarprogrammet inte längre kan få studiemedel för hela studietiden. Att förlänga utbildningar och samtidigt inte öka antalet veckor med studiemedel är oansvarigt och stänger ute många studenter.

Med höjningar av pensionsåldern är det också viktigt att de som utbildat sig till och arbetar med fysiskt krävande yrken, som exempelvis sjuksköterska, kan omskola sig senare i livet. Detta kräver också en ökning av antalet veckor med studiemedel.

Nedskrivning av studielån för bristryken inom välfärden samt för kompetensförsörjning i gles- och landsbygd

Studiemedlet bör i ökad utsträckning användas som arbetsmarknads- och landsbygdspolitisk åtgärd. Detta kan ske genom nedskrivning av studielån för studenter som arbetar inom ett bristryke inom välfärden eller som bosätter sig i en kommun med extra utmaningar inom kompetensförsörjning. På så vis får samhället ytterligare verktyg för att garantera kvaliteten i välfärden och uppnå målet om att hela landet ska växa. En modell för nedskrivning som nyttjas i andra länder och som kan utgöra en inspiration är att tio procent av lånet skrivs av årligen. Som motkrav bör personen förslagsvis antingen arbeta inom yrket minst 50% av en heltidstjänstgöring

eller vara skriven i kommunen under hela det föregående året. De två modellerna för nedskrivning kan även med fördel kombineras.

Indexera studiemedlet till inkomstbasbeloppet

Studenter har i allt snabbare takt blivit relativt sett fattigare än Sveriges övriga löntagare. För att minska klyftorna och minska alternativkostnader mellan jobb och studier bör studiemedlet indexeras mot inkomstbasbeloppet i stället för prisbasbeloppet.

Med anledning av ovanstående yrkar vi:

Att Socialdemokraterna i Linköping ska driva frågan om indexering av studiemedlet genom inkomstbasbeloppet.

Att Socialdemokraterna i Linköping ska verka för att separera bidrag och lån i antal veckor med studiemedel.

Att Socialdemokraterna i Linköping ska verka för att återbetalda studiemedelsveckor ska kunna användas igen.

Att Socialdemokraterna i Linköping ska verka för ett införande av nedskrivning av studielån för bristyrken inom välfärden samt för kompetensförsörjning i gles- och landsbygd.

S-studenter vid Linköpings universitet

Motionssvar 2316: Framtidens studiemedel

Motionären tar upp ett viktigt ämne, ekonomin och förutsättningar för våra studenter.

Dagens studiemedel, som är baserat på prisbasbeloppet (PPB), höjs årligen redan i dagsläget. Att byta till inkomstbasbeloppet (IPB) skulle ge en engångshöjning, eftersom IPB för 2024 ligger på 76.200 kr (PPB 57.300 kr). Därefter sker en årlig uppräknings/indexering oavsett vilket basbelopp studiemedlet baseras på.

Dagens regelverk för studier ger rätt till studiemedel (bidrag) för max 240 veckor studier på eftergymnasial nivå, där man själv har möjlighet att välja till lånedelen.

Det är en stor andel av studenterna som inte har förmånen att välja bort lånedelen, till exempel:

- Studerande där föräldrarna inte har råd att finansiera studierna eller boende
- Äldre studerande med familj, barn och lån för boende
- Studerande som pluggar på annan ort och inte kan bo kvar hemma
- De som inte har möjlighet att jobba extra

Dessa grupper skulle med motionens förslag ges ett sämre läge, än de som har möjlighet att välja bort lånedelen delvis eller helt under studietiden. Alla borde utifrån rättviseskäl ha samma möjligheter att studera under lika villkor.

När man avbryter studier, kan man återsända sitt studiemedel upp till 30 dagar från utbetalningsdagen. Det känns som en rimlig regel. Motionären har dock inte förklarat sitt förslag till förändring i motionens brödtext.

Enligt erfarenhet är det de studerande som inte uppnått sina studieresultat under den senaste studieperioden som vill återsända studiemedlet för perioden - för att minska kravet på studieresultat inför nästa termin.

Det är rimligt att öka på möjligheten till fler studieveckor på eftergymnasial nivå, framför allt för de som behöver omskola sig. Vi hittar dock inte någon att-sats i motionen kring detta förslag.

Som en del av god arbetsmarknadspolitik borde man gynna de som väljer att studera till bristyrken, oavsett om bristyrket finns i gles- och landsbygd eller inte. Avskrivning av en del av lånet skulle vara en bra väg att gå, självklart med motkrav från den studerande.

Med anledning av ovanstående föreslår arbetarekommunens styrelse representantskapet

- Att bifalla att-sats 1
- Att avslå att-sats 2
- Att besvara att-sats 3
- Att bifalla att-sats 4

Styrelsens föredragande: Anders Berg

Motion 2317: En ny bostadspolitik för alla

Goda bostäder åt alla är en fundamental del av ett socialdemokratiskt välfärdssamhälle. Att kunna hitta och ha råd med en bostad är en del av den enskildes frihet, värdighet och möjlighet att följa sina drömmar. Samhället fungerar bättre när människor kan flytta för att ta del av arbete och utbildning där behovet och möjligheterna finns. Det är också en viktig fråga i förebyggandet av mäns våld mot kvinnor och för den sociala säkerheten i samhället, då bostadsmarknaden idag förhindrar separationer. Men tyvärr är vi långt ifrån att nå målet om bostad som en grundläggande social rättighet.

Sedan 1990-talet har bostadsbyggandet i Sverige gått från att drivas av offentliga investeringar till att lämnas åt marknaden. Det har lett till att byggandet inte hängt med befolkningsutvecklingen samt att boendekostnaderna i nyproduktionen blivit så höga att människor med vanliga inkomster inte har råd att bo i nybyggda bostäder. Hela samhället far illa av den bostadskris och segregation som uppstått.

I stället behövs en rejäl reform av bostadspolitiken som presenterar lösningar på hur bostadsbyggandet ska finansieras och hur människor med låga inkomster ska kunna efterfråga goda bostäder.

Ökade subventioner för att bygga fler billiga bostäder

Existerande bostadssubventioner bör utvecklas för att finansiera gröna, hållbara och billiga bostadsbyggen. Subventionerna ska dimensioneras för att tydligt påverka bostadsbyggandet, i synnerhet mot billiga hyreslägenheter. Stödet bör anpassas utefter bostadsbehovet och med utrymme för regionala variationer så att bostadsbristen kan byggas bort i hela landet.

Ett statligt byggbolag och stärkt allmännytta

Ett statligt byggbolag bör inrättas med uppgift att bygga lägenheter, främst hyresrätter och pressa kostnaderna för nyproduktion. Allmännyttans vinstkrav bör avskaffas. Det skulle stärka deras möjligheter att bygga bostäder utifrån behov. Bristen på konkurrens i byggsektorn och bristen på bostäder generellt har bidragit till en drastisk prisökning och skapar en ojämlik bostadsmarknad som hotar människors frihet och samhällets utveckling.

Stärkt regional planering och ökade krav på kommunerna

Den regionala bostads- och utvecklingsplaneringen ska stärkas juridiskt vilket innebär att det kommunala planmonopolet inskränks. Staten ska kunna bötfälla kommuner som inte lever upp till sina bostadsförsörjningsprogram. Kommuner ska kunna få ekonomisk kompensation för marknadsvärde förluster vid nybyggnation av hyreslägenheter.

Med anledning av ovanstående yrkar vi:

Att Socialdemokraterna i Linköping driver frågan om ett återinfört och stärkt investeringsstöd för fler billiga hyresrätter.

Att Socialdemokraterna i Linköping verkar för att ett statligt byggbolag inrättas.

Att Socialdemokraterna i Linköping verkar för att Lagen om kommunala bostadsaktiebolag reformeras i grunden i syfte att avskaffa allmännyttans vinstkrav.

Att Socialdemokraterna i Linköping verkar för att en statlig utredning tillsätts i syfte att se över kommunernas ansvar för bostadsbyggandet.

S-studenter vid Linköpings universitet

Motionssvar 2317: En ny bostadspolitik för alla

För oss socialdemokrater är bostaden en social rättighet. Det är en del av den frihet och välfärd vi så väl behöver för att känna trygghet. Tillgängligheten till en bostad ger trygghet att kunna studera eller söka arbete på annan ort likväl som möjlighet att söka sig tillbaka till sina hemtrakter. Bostaden är på många sätt utgångspunkten för tryggheten i samhället.

Det är viktigt att Sveriges kommuner tar ansvar för byggnationen av bostäder och har en långsiktigt hållbar plan för bostadsförsörjningen. Här ser vi att allmännyttan har en viktig roll att spela för byggnationen när inte marknaden vill ta sitt ansvar, därför behöver allmännyttans villkor stärkas så att det är möjligt att bygga även på svaga marknader. Vi ser också att nyproduktion är kostsam även om allmännyttan kan hitta vägar för att minska omkostnaderna och att vi därför även framledes behöver ett investeringsstöd. Ett nytt mer träffsäkert investeringsstöd bör riktas mot att finansiera miljömässigt hållbara och prisvärda bostadsbyggen. Det investeringsstöd som tidigare fanns har gjort skillnad men har varit ojämnt utnyttjat över landet. Stödet bör mycket riktigt anpassas utifrån bostadsbehovet och med utrymme för regionala variationer så att bostadsbristen kan byggas bort i hela landet.

Vi tror inte att ett statligt ägt bostadsbolag för byggnation av hyresrätter generellt kan lösa den bostadsbrist vi har i landet eller kostnaderna för densamma eftersom priserna varierar över landet. Lösningarna behöver hittas lokalt och med stöd av statliga finansieringsmöjligheter eller subventioner.

Allmännyttan ska bedriva verksamheten i enlighet med marknadsmässiga principer och de vinster som skapas kan återinvesteras för byggnation av nya bostäder eller användas av ägaren för bosociala ändamål. De ekonomiska kraven på allmännyttan gör att kommunerna kan fördela resurser till kärnverksamheterna och inte fördela skattemedel till nybyggnation. Utan vinster att återinvestera skulle nyproduktionen behöva bekostas av medborgarna. Allmännyttan ska utgå för det som är långsiktigt bra för bolaget och avkastningskravet gör också att det finns medel för långsiktigt underhåll av beståndet. Därför tror vi inte att det skulle vara en framkomlig väg att avskaffa avkastningskravet. Bostadsförsörjningsansvaret ligger heller inte hos allmännyttan utan hos kommunen och med allmännyttan som bostadspolitiskt verktyg kan man få en långsiktigt hållbar bostadsförsörjning. Det finns andra faktorer som försvårar bostadsbyggnationen i våra kommuner, bland annat bristen på byggbar mark. Här finns behov att införa en modern förköpsrätt av mark för bostäder för kommuner för att garantera att kommunerna kan planera långsiktigt.

Den socialdemokratiska regeringen gav 2017 ett utredningsdirektiv (2017:04) att se över kommunal planering för bostäder. Resultatet av denna utredning kom 2018 och utredningen pekade på att det krävdes helt nya arbetsätt för att få staten och kommunerna att ta ett gemensamt ansvar, skapa samsyn om vad bostadsbristen består i samt hur den ska lösas på alla nivåer i det offentliga Sverige. Vi behöver inte en ny utredning men väl en socialdemokratisk regering med en socialdemokratisk bostadspolitik.

Med anledning av ovanstående föreslår arbetarekommunens styrelse representantskapet

- Att bifalla att-sats 1
- Att avslå att-sats 2
- Att avslå att-sats 3
- Att anse att-sats 4 besvarad

Styrelsens föredragande: Mari Hultgren

Motion 2318: Reumatism och kroniska sjukdomar behöver ökat stöd

Det finns en grupp sjukdomar som väldigt många svenskar lever med idag. En grupp sjukdomar som är kroniska. En grupp sjukdomar som orsakar mängder med lidande i vardagen för väldigt många.

Enligt reumatikerförbundet lever idag cirka en miljon svenskar med någon sorts reumatisk sjukdom. Dessa sjukdomar kan se väldigt olika ut men de har oftast ganska mycket gemensamt. Det kan vara svårt att till en början ställa den rätta diagnosen. Reumatiska sjukdomar kan även leda till svåra och långvariga komplikationer och funktionsnedsättningar samt i värsta fall kan det även leda till dödsfall.

Kvaliteten och tillgängligheten på den vård man får som reumatiker kan skilja sig markant mellan regioner och många reumatiker behöver ta sig genom vården flera gånger på grund av brist på resurser och kompetens i primärvården, samt hur reumatiska sjukdomar uppträder i tidigt skede. Det blir således svårt att snabbt komma till den specialistvård som krävs för behandling av reumatism.

Fastän det finns riktlinjer och sammanhållna vårdförlopp för personer med kroniska sjukdomar tar det lång tid att komma rätt. Primärvården behöver ökade resurser och mer kompetens för att snabbare se till att kroniskt sjuka kommer till den specialistvård de behöver. Samt att specialistvården också har tillräckligt med specialistpersonal.

Det är viktigt att patienten har en bra kontakt med dessa samt att patienten kan försäkras att de kommer ha samma läkare och även fysioterapeut för att rehabiliteringen av patienterna inte ska äventyras. Vi ser enorma besparingar i vården i många regioner och detta hotar långtidsbehandlingar av kroniskt sjuka. Rehabilitering av kroniskt sjuka är väldigt viktigt för att de personerna fortsatt ska kunna leva ett så aktivt liv som möjligt med en så god livskvalitet som möjligt.

Läkemedelsbristen som breder ut sig i Sverige hotar också på lång sikt behandlingen av reumatiker som behöver sin medicin för att fungera i vardagen. Många reumatiker kan leva livet med minimalt med symptom med medicin, men utan medicin hotas detta tillstånd där sjukdomsaktiviteten är låg. Utan läkemedel kommer många reumatiker att återgå till en jobbig tillvaro fylld med smärta och funktionsnedsättningar. Där allt ifrån att ta sig ur sängen som kan bli nästintill omöjligt, rörligheten blir allt sämre, stelheten sprider sig i kroppen och att sjukdomen tillåts då orsaka mer permanenta skador.

Det är dags att långsiktigt sikta in oss på behandling och att till slut bota dessa 10% av den svenska befolkningen som har någon reumatisk sjukdom. Detta kommer på sikt även att frigöra mer resurser för sjukvården att behandla andra sjukdomar. En miljon svenskar kommer att få en bättre tillvaro. Det finns redan nu lovande forskning och studier som pekar på att det kan finnas lösningar för vissa reumatiska sjukdomar. Men det behövs mer resurser för att forskningsvärlden ska inom snar framtid kunna ta fram bättre läkemedel för reumatism samt att eventuellt utveckla ett botemedel för flera reumatiska sjukdomar.

Med anledning av ovanstående yrkar vi:

Socialdemokraterna

LINKÖPING

Att Socialdemokraterna i Linköping verkar för att anslagen för forskning inom reumatologi höjs.

Att Socialdemokraterna i Linköping verkar för att rehabilitering av kroniskt sjuka samordnas nationellt för en jämlikare rehabiliteringvård.

Att Socialdemokraterna i Linköping verkar för att introducera riktade statsbidrag till regionerna för att göra vården för kroniska sjukdomar mer jämlik.

Att Socialdemokraterna i Linköping verkar för att varje region i Sverige tar fram en plan för fler utbildningsplatser för specialisläkare, specialistsjuksköterskor och fysioterapeuter.

S-studenter vid Linköpings universitet

Motionssvar 2318: Reumatism och kroniska sjukdomar behöver ökat stöd

Motionären lyfter de kroniska sjukdomarna och specifikt reumatiska sjukdomar och hur vi som samhälle kan förbättra vård, omsorg och stöd för denna patientgrupp.

Vi delar synen på att primärvården behöver ökade resurser och det är redan en fråga som vi aktivt driver som parti, både nationellt och regionalt. Vi oroas också likt motionären över de brister vi har i dagens privatiserade apoteksvärld där läkemedelsförsörjningen måste garanteras och samordnas bättre, men också det är en fråga vi redan driver.

Likaså gäller det synen på nationell samordning kring vårdförlopp och medicinska behandlingar. Vi ser att regioner och kommuner har mycket att vinna på att samarbeta kring gemensamma frågor vilket idag redan sker både inom ramen för SKR men också under Socialstyrelsen, Läkemedelsverket och andra myndigheters olika råd och arbetsgrupper. Vi vill som parti värna och stärka detta nödvändiga samarbete.

Motionären lyfter också att det behövs riktade statsbidrag för att förbättra för kroniskt sjuka. Vi delar inte bedömningen att det är en bra metod. Riktade statsbidrag är ett trubbigt sätt att styra resurserna då behoven ser olika ut i olika regioner. Bättre då att förstärka de generella statsbidragen så att varje region eller kommun kan använda dem där det bäst behövs också för vård och omsorg om de med kroniska sjukdomar.

Motionären har rätt i att det finns ett stort behov av ökad kompetens inom sjukvården, men vilka utbildningsplatser som ska vikas för vilka yrkestitlar ser vi också som en fråga där regionerna själva kan fatta besluten.

Medicinsk forskning är viktigt och Socialdemokraterna verkar redan aktivt för att stärka den. Vi ser dock inte att just de reumatiska sjukdomarna ska prioriteras framför andra.

Med anledning av ovanstående föreslår arbetarekommunens styrelse representantskapet

- Att anse att-sats 1 besvarad
- Att anse att-sats 2 besvarad
- Att avslå att-sats 3
- Att anse att-sats 4 besvarad

Styrelsens föredragande: Niklas Nåbo